

De balans Dimitri Casteleyn

Na een carrière als ondernemer koos **Dimitri Casteleyn (49)** anderhalf jaar geleden voor het auteurschap. Zijn tweede roman, 'Witte warmte', verscheen op 1 februari en is al aan zijn derde druk toe. Hier maakt hij zijn balans op.

Wat zijn uw belangrijkste activa?

'Mijn geloof in de maakbare mens. Ze zeggen wel eens: 'Je bent met je gat in de boter gevallen.' Ik antwoord dan: 'Nee, in dit stukje van de wereld zijn we in de melk gevallen. De boter maak je zelf. Al in mijn jeugd sloot ik het geheime pact dat ik de eerste helft van mijn leven aan mijn passie voor ondernemen zou wijden, en de tweede aan die voor het schrijven. Het voordeel van die volgorde: als je in het eerste succesvol bent, kan je voldoende aan de kant zetten om de stap naar het tweede te doen.'

Wie heeft in u geïnvesteerd?

'Mijn ouders hebben me een fantastische jeugd bezorgd. Ze hebben me niet tegengehouden om literatuur te studeren, ook al zei iedereen dat je daarmee moeilijk je brood kon verdienen. En dan is er mijn vrouw. Het eerste jaar nadat ik met een zakenpartner mijn eerste bedrijf had opgericht, keerden we onszelf geen loon uit en leenden we bij de bank om medewerkers te betalen. Dat risico durfden we wellicht alleen te nemen omdat mijn vrouw een loon binnenbracht in ons jonge gezin. Daar ben ik eeuwig dankbaar voor.'

Waar in hebt u geïnvesteerd?

'Toen ik op mijn 21ste voor een MBA naar Reims trok, leerden mijn ouders me een grote les: investeer in jezelf. Ik kreeg het budget van één jaar Leuven, de rest moest van mezelf komen. Ik investeerde al mijn eigen spaarcenten, vooral verdiend met vakantiejobs. Na dat jaar was mijn geld op maar had ik een fantastisch diploma en een schitterende levenservaring.'

Wanneer bent u het meest gegroeid?

'In het jaar van mijn MBA. Hoewel Reims niet ver was, kwam ik in een totaal andere cultuur terecht. Van de 300 kandidaten mochten er 65 starten, en ik was de enige buitenlander. Bovendien was mijn Frans niet erg goed. Ik noteerde fonetisch, zocht 's avonds alles op in het woordenboek en stond extra vroeg op om mijn nieuwe woordenlijsten uit het hoofd te leren. Na enkele weken begon ik te begrijpen wat de professoren vertelden. Ik ging maar één keer in de maand naar huis, dus ging ik ook uit met Fransen, beleefde hun taal en cultuur en leerde de ondernemerswereld kennen.'

Wie zit in uw raad van bestuur?

'Toen ik als twintiger een bedrijf oprichtte, waren dat andere mensen dan nu. Bedrijven heb ik altijd met partners in crime opgericht: Ellips met Luc Osselaer en later Luc Missinne, e-COM met onder anderen Peter Hinssen en Michel Bauwens, De Raconteurs met onder meer Wim Vanseveren. Een roman laat ik kritisch nalezen door Karel Dierickx en Marianne De Baere van Manteau/WPG.'

Bent u ooit in het rood gegaan?

'De eerste 15 jaar van mijn professionele leven was ik zeventig uur per week bezig met ondernemen. Ik deed dat graag, maar dat tempo hou je niet vol. En dat wilde ik ook niet. Er is meer in het leven. Vanaf mijn 35ste ging ik jaar na jaar 10 procent minder werken en 10 procent meer schrijven, tot er een evenwicht was. Na vijf jaar verscheen mijn eerste dichtbundel. Ze overtuigden me nog om het productiehuis De Raconteurs op te starten, maar nadat mijn debuutroman in 2013 een vierde druk had gekregen, koos ik voor het voltijdse schrijven. Achteraf bekeken denk ik dat ik op mijn 35ste net een burn-out heb vermeden.'

Is uw balans nu in evenwicht?

'Ik denk het. Mijn geheime pact is uitgevoerd.'

BERT VOET

Ik koester mijn geloof in de maakbare mens.

Achteraf bekeken denk ik dat ik op mijn 35ste net een burn-out heb vermeden.